

Buldoček Gastonek

O buldočkovi v nouzi v Třebíči jsem se dověděla na stránkách frbulu.....jednoho buldočka jsme už měli a na stránky frbulu se dívám pravidelně. Asi tak čtrnáct dní jsem sledovala jestli o Gastonka neprojeví zájem někdo z okolí (jsem z Rokycan). Ale bohužel... Když jel syn ke konci října do Třebíče na služební cestu, zastavil se i v útulku. Gastonek se k němu prý hned měl, no prostě typický buldík, chrochtající mazlivec. Když jsem pak večer sledovala předpověď počasí, která sledovala prudké ochlazení. V útulku měli všechny pejsky v kotcích venku a při pohledu na našeho Deníka, který si pochrupeval na gauči, bylo prakticky rozhodnuto. Asi den jsme potřebovali na přesvědčení manžela, že se k nám ještě jeden prdící a chrochtající bulda určitě vejde.

Gastonek ještě v Třebíči.

Další den už jel manžel s dcerou a Dennym do Třebíče. Večer Gastonka přivezli. Když jsem ho poprvé uviděla, bylo mi až do pláče. Gastonek na jedno oko neviděl, na druhé skoro taky ne, byl nastydlý, při dýchání doslova pískal a vážil jenom deset kilo. V porovnání s Denníkem (16 kg) to byl hotový drobeček. Druhý den hned ráno jsme vyrazili k veterináři. Přivezli jsme domů hotovou apatyku, ale Gastonek byl dobrý pacient. Den ode dne byl lepší a lepší a hlavně veselejší.....

Z počátku vůbec nechtěl chodit ven a na obojku už vůbec ne. S obojkem na krku venku doslova zamrzl, připlácnul se k zemi a nepomohlo přemlouvání, piškotek ani jiné pamlsky... Bydlíme kousek od prodejny s psími potřebami, zamířili jsme rovnou tam a přezbrojeni do slušivých modrých kšandiček s pacičkami už si to venku vyšlapoval.

Zpočátku při návratu do bytu vždy doslova běžel zkontrolovat pelíšek, radostně do něho skočil a vrtěl se v něm. Postupem času přibral na váze, zlepšilo se mu vidění na levé očko (pravé zůstane bohužel nefunkční), vypadl mu zkažený zub a z podešví hrubé srsti je už dneska hladoučkový kožíšek.

Na procházce v lese.....

Asi největší obavy jsme měli z toho, jak se budou buldáci doma snášet. Ale oba kluci nás překvapili. Prvotní ostych vystřídala trocha soupeření, ale teď už jsou to parťáci. První dny Gastonek hodně spal a Deníkovým poštučováním ke hře nevěnoval pozornost. Deník mu nosil hračky a čekal lumpačiny, ale na toto si ještě pár dní musel počkat. Následující fotky asi mluví za vše....

S parťákem Dennyem..... jooooooooo není nad peřinu!

Právě jsme roztrhali nový balónek a trochu nás to zmožlo.

A ještě jeden dáreček pod stromeček.....

Gastonek se upnul hlavně k dceři, poté co ho přinesla z útulku, i přes ne zrovna oblíbené činnosti jako je čištění uší, kapání do oka atd. se stal jejím ocáskem.

Dneska, po třech měsících, už je u nás Gastonek opravdu doma. Od Deníka se rychle naučil, že se venčí jenom venku na trávník a doma to není to pravé....Kde se po procházce utírají nožičky, kde má svůj pelíšek, misku, hračky.... Že v kuchyni je jedna skříňka plná samých psích dobrot, že pelíšek je super, ale gauč s teplou dečkou nebo postel s peřinou jsou mnohem lepší.

Už je i o poznání veselejší a hravější. S Deníkem nenechají stát na zemi bez povšimnutí žádnou prázdnou petku (ani z poloviny plná jim nedělá problém). Kamarádsky se rozdělí, Gastonek běhá s víčkem a Deník s flaškou, pak si to vymění a je hotovo.

Manželovu prohlášení při zmínce o druhém buldíkovi: „Druhého psa do bytu snad jenom přes moji mrtvolu...“ se už dneska jenom smějeme. Když přijdu domů z práce, všichni tři pochrupávají v obýváku na gauči, můj příchod je ani nevzbudí. Manžel tomu říká „canis-terapie“ a náramně si ji pochvaluje.

Kdo váháte, zda si pořídit ještě jednoho buldíka, pokud máte možnost a podmínky, mohu jenom doporučit. Deník má nového kamaráda, když jsme v práci, není doma sám.... Jeden

bez druhého nedají ani ránu, na procházce na sebe navzájem čekají, když nejde jeden, nejde ani druhý....LeGrace a psích lotrovin máte hned dvojnásobek.

A největší změna? Teď nám večer na klíně chrupkají místo jednoho buldočka hnedka dva a je to super!!!

Zkoušíme nové oblečky od Ježíška na sněhu.....

Martina Vichrová